

майор Безяев съобщава от Сливен; „След свършването на молебна аз се отделих от Преосвещенството и се отправих към квартирата си, но той не се забави да ме посети и аз се възползвах от този случай и го помолих да назначи няколко знатни българи в помощ на комендантското управление, сформирано от мен, съгласно заповедта на Ваше превъзходителство”.² Като председател на първата Градска управа Митрополит Серафим е подпомогнат от Добри Чинтулов, Васил Попович, Киро Георгакев и други ерудирани личности. Мнозина от сливенските първенци са изпратени през декември 1877 г. на заточение в малоазийския град Болу и владиката предприема действия за тяхното незабавно освобождаване. Той търси съдействието на княз Владимир Черкаски, началник на създадената към руската армия „Канцелария за гражданско управление на освободените отвъддунавски земи”. Митрополит Серафим подчертава, че сливенските заточеници „представляват част от първенците на българското население, принадлежащи към разните съсловия – комерческо, земеделско, учителско и докторско”.³

В края на месец януари 1878 г. членовете на Градската управа упълномощават сливенския митрополит да замине за Одрин, където да предаде на главнокомандващия руската армия княз Николай Николаевич Благодарствен адрес. „Българите, вверени на мен от Сливенската епархия – е записано в адреса – изпроводят мен лично да представя на Ваше Императорско Височество тяхната безпределна благодарност за великата милост, с която Негово Императорско Величество благоволи да осъществи надеждите ни, които българският народ от века по предано има на Православното благо Царя и братственаго Русского народа за избавлението си от дълговременното робство.”⁴ В края на март с.г. митрополитът отново е избран да представи Сливен „на нужното място”. Той е включен във внушителната делегация, начело с екзарх Йосиф, която на 10 април 1878 г. се представя в Сан Стефано на главнокомандващия Николай Николаевич. С Благодарствения адрес е поднесен специално изработен златен кръст за цар Александър II. Митрополитът взема заем, за да осъществи пътуването до Цариград, придружен от свещеник Георги Генов и дякон Партиений. Сливенските представители носят и 5 хил. гроша за Българската екзархия, защото тя е в „оскъдно положение”⁵.

Председателят на първата следосвобожденска Градска управа предприема действия, които по-късно ще бъдат заложени като задачи на местната власт. Например, по негово предложение на 14/24 януари 1878 г. са утвърдени 16 души, избрани от сливенската общественост, които да